

Min Far og Mor

Min far var meget musikalsk og var især gode venner med Beethoven. Inden han blev ældre, lå han sine gange på gulvet med en pude under hovedet. Smilende lå han med lukkede øjne og dirigerede en af de ni symfonier. Når jeg en sjælden gang snakkede musik med far var det som når to venner snakker om en fælles ven. F.eks. kan jeg husk længere samtaler om Beethovens coda, eller om hans melodik eller hans tutti! Den dag i dag, når jeg arbejder med musik, bruger jeg materialer som far fremstillede til mig.

Far var kemiingeniør og brandekspert. Opklarede uhyggelige brande som f.eks. de spektakulære brande på A.P. Møller - Mærsk A/S rederiets skibe, Roskilde Domkirke, Hotel Hafnia midt i København og mange andre store brandsager.

Hans base var brandstationerne på Enghavevej og senere Vigerslevvej hvor han havde et laboratorium med kommunale opgaver og 3 ansatte. Hjemme var han den dygtige håndværker med det lange tilløb og det smukke resultat.

Fars tilgang til stort og småt var en videnskabsmands. Videbegærlig om alt fra atomforskning til astrofysik. Og jeg kunne blive væk i hans bøger om spektralanalyse, gravitation, cepheider og sorte huller. Der var far meget tålmodig. Han lærte mig at regne og ræsonnere, men også at ville, og gøre det rette - handle på viden. Også at tro der hvor viden rinder ud - på grænsen til uendeligheden. Far var både vidende og ydmyg.

Men far lærte mig også at spille skak, og jeg har ikke tal på de mange lynskakpartier vi tabte til hinanden.

Far blev dræbt af en bil i en fodgængerovergang på Aalholm Plads.

Min mor var sensitiv, kreativ med et skarpt blik for detaljer. Hun mødte mennesker med glad åbenhed men også med krav som ikke altid var indlysende. Men mor havde også meget selv at give, og så var hun trofast midt i sin vennekreds.

Som tiderne engang var, måtte hun selv forlade sin skole og sine fremtidsdrømme, i utide, hvilket hun aldrig forvandt. For hun ville have svar på alt. Hun ville have været bibliotekar, socialhjælper eller nonne? Måske katolik? Det er ikke til at sige.

Mor blev rastløs i sin jagt på "bogen". Bogen om mennesket, eller bogen om menneskers liv og tanker; om skæbner holdt op mod evangeliet. En næsten fysisk virkelighed for hende. Hvem er jeg? Og hvad forventer Gud af mig? Eller sagt kort: KFUK, med Søren Aabye Kierkegaard i entreen.

Også min mor var meget musikalsk. Det var hende som meget tidligt bragte Dinu Lipatti ind i mit søgefelt. Hun inspirerede mig til at opleve musik og anden kunst som væsner der har en selvstændig livsudfoldelse.

Men også min mors boghylder står jeg i gæld til. Især for dansk, tysk engelsk poesi, som for mig var trylleformularer som jeg syntes jeg måtte og skulle afkode.

Mor overlevede far med ti år. Svækket og syg. For hende blev afslutningen en meget lang Via Dolorosa.

To store, og varme personligheder - to enten-eller mennesker. Men også to forskellige verdener som ikke kunne undvære hinanden. Jeg skylder mine forældre større tak end jeg nogensinde evnede at give dem.

Ære være deres minde.

IVAR
2021